Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1856.

Erste Abtheilung.

XXXVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 1. October 1856.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OKRĘGU ADMINISTRACYJNEGO KRAKOWSKIEGO.

Rok 1856.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXXVII.

Wydany i rozesłany dnia 1. Października 1856.

tranquillità ed al vantaggio de' due Stati, hanno determinato di conchiudere una Convenzione per l'arresto e reciproca consegna dei delinquenti medesimi; nella quale Convenzione hanno pure trovato opportuno di comprendere le disposizioni risguardanti l'arresto e la consegna scambievole dei disertori e dei refratarj, stabilite già fra i due Governi col Cartello 24 Ottobre 1818, introducendovi soltanto alcune lievi modificazioni che l'esperienza ha mostrato essere opportune.

Wohl beider Staaten so wichtigen Gegenstande Ihre Fürsorge zugewendet, und sich vereiniget: eine Convention über die Anhaltung und wechselseitige Auslieferung der genannten Uebelthäter abzuschließen, in diese Convention zugleich jene Dispositionen einzubeziehen, welche die Verhaftung und Auslieferung der beiderseitigen Deserteure und Conscriptions- oder Recrutirungs-Flüchtlinge betreffen, und bereits mit dem Cartel vom 24. October 1818 zwischen beiden Regierungen festgesetzt worden sind, und darin nur einige leichte Modificationen eintreten zu lassen, welche sich durch die Erfahrung als passend gezeigt haben.

Hanno quindi a tale effetto rispettivamente nominati i Loro Plenipotenziarj cioè:

Sua Maestà Imperiale e Reale Apostolica, l'Illustrissimo Signor Barone Edoardo di Lebzeltern, Cavaliere dell' I. R. Ordine Austriaco di Leopoldo, Commendatore del R. Ordine dell'Aquila Estense, Cavaliere dell'Ordine I. Russo di S. Stanislao di I.ª Classe e Cavaliere di I.ª Classe dell'Ordine Constantiniano di S. Giorgio di Parma, decorato dell'Ordine Ottomano pel merito, e Suo Ministro Residente presso le Corti di Modena e di Parma; e

Sua Altezza Reale, Sua Eccellenza il Signor Conte Giuseppe Forni, Consigliere di Stato della R. A. S., I. R. Ciamberlano, Cavaliere Gran Croce del R. Ordine dell' Aquila Estense, Commendatore dell'Ordine del merito della Corona di Baviera, Cavaliere Gran Croce dell'Ordine d'Isabella la Cattolica, Commendatore dell' I. Ordine della Corona di Ferro, Cavaliere Gran Croce dell'Ordine Pontificio di S. Gregorio Magno, Cavaliere Gran Cro-

Zu diesem Ende haben Allerhöchst Dieselben mit Ihren Vollmachten versehen, und zwar:

Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich den Herrn Eduard Freiherrn v. Lebzeltern, Ritter des k. k. österreichischen Leopold-Ordens, Commandeur des herzogl. estensischen Adler-Ordens, Ritter des kaiserl. russischen St. Stanislaus Ordens I. Classe und Ritter I. Classe des Constantinischen St. Georg-Ordens von Parma, Inhaber des ottomanischen Ordens für Verdienst, Seiner Majestät Minister-Residenten an den Höfen von Modena und Parma, und

Seine königliche Hoheit der Erzherzog, Herzog von Modena Seine Excellenz den Herrn Joseph Grafen v. Forni, Sr. königl. Hoheit Staatsrath und Kammerherrn, Großkreuz des herzogl. estensischen Adler-Ordens, Commandeur des Verdienst-Ordens der baierischen Krone, Großkreuz des Ordens der katholischen Isabella, Ritter des kaiserl. Ordens der eisernen Krone II. Classe, Großkreuz des päpstlichen Ordens St. Gregors des Großen und des portugiesischen Chri-

przez doświadczenie stósownemi okazały się.

Tym końcem Monarchowie ci opatrzyli swemi pełnomocnictwami, a to:

Jego Mość Cesarz Austryi Pana Edwarda Barona Lebzeltern, Kawalera C. K. Austryackiego Orderu Leopolda, Komandora Księsko-Esteńskiego Orderu Orła, Kawalera Cesarsko-Rosyjskiego Orderu Ś. Stanisława I. klasy i kawalera I. klasy Konstantyńskiego Orderu Ś. Jerzego Parmeńskiego, Właściciela Ottomańskiego Orderu za zasługę Jego Mości Ministra Rezydenta u Dworów w Modenie i Parmie, a

Jego Królewska Wysokość Arcyksiążę, Książę Modeny, Jego Excellencyą Pana Józefa hrabiego Forni, Jego Królewskiéj Wysokości Radcę Stanu i Szambelana, Kawalera Wielkiego Krzyża Księsko-Esteńskiego Orderu Orła, Komandora Orderu zasługi Korony Bawarskiéj, Kawalera Wielkiego Krzyża Orderu Izabelli Katolickiéj, Kawalera Cesarskiego Orderu Korony Żelaznéj II. klasy, Kawalera Wielkiego Krzyża Papieskiego Orderu Ś. Grzegorza Wielkiego i Portugalskiego Orderu Chrystusa, Senatora Wielkiego Krzyża Konstantyńskiego Orderu Ś. Jerzego Parmeńskiego, Kawalera Wielkiego Krzyża Królewskiego Orderu zasługi pod tytułem Ś. Józefa Toskańskiego, Kawalera Wielkiego Krzyża Cesarskiego Orderu Franciszka Józefa, Komandora Portugalskiego Orderu Niepokalanego Poczęcia, Jego Królewskiéj Wysokości Ministra Spraw Zagranicznych.

ce dell'Ordine Portoghese di Cristo, Senatore Gran Croce del S. A. I. Ordine Constantiniano di S. Giorgio di Parma, Cavaliere Gran Croce del R. Ordine del merito sotto il titolo di S. Giuseppe di Toscana, Cavaliere Gran Croce dell'Ordine Imperiale di Francesco Giuseppe, Commendatore dell'Ordine Portoghese di Nostra Signora della Concezione, e Suo Ministro degli affari esteri.

I quali in virtù dei loro plenipoteri hanno convenuto e convengono nei seguenti Articoli:

Articolo 1.

Ogni individuo che imputato o condannato negli Stati di una delle due Alte Parti contraenti per reato espresso nell'Articolo 2.º della presente Convenzione si rifugiasse negli Stati dell'altra, sulla dimanda che in via diplomatica ne sarà fatta dal Governo nel di cui territorio il reato è stato commesso, dovrà essere arrestato e consegnato al Governo richiedente.

Articolo 2.

Il reato pel quale, a norma del precedente Articolo 1.º, l'estradizione sarà concessa dal Governo Austriaco deve essere uno di queli che, giusta le Leggi penali degli Stati Estensi, venga dichiarato punibile con pena non minore di un anno di carcere. In contrario l' estradizione da parte del Governo Estense sarà accordata per quei reati che sono qualificati di crimine dal Codice penale Austriaco.

stus-Ordens, Senator-Großkreuz des constantinischen St. Georg-Ordens von Parma, Großkreuz des königl. Verdienst-Ordens unter dem Titel St. Joseph von Toscana, Großkreuz des kaiserl. Franz Joseph-Ordens, Commandeur des portugiesischen Ordens der unbefleckten Empfängniß, Sr. königl. Hoheit Minister der auswärtigen Angelegenheiten.

Welche kraft ihrer Vollmachten über folgende Artikel übereingekommen sind, und übereinkommen:

Artikel 1.

Jedes Individuum, welches in den Staaten eines der beiden hohen contrahirenden Theile, wegen einer im Artikel 2 der gegenwärtigen Convention angedeuteten straffälligen Handlung beschuldiget oder verurtheilt wurde, und sich auf das Staatsgebiet des anderen contrahirenden Theiles flüchtet; soll über ein im diplomatischen Wege gestelltes Begehren derjenigen Regierung, auf deren Gebiet die strafbare Handlung begangen worden ist, verhaftet und derselben ausgeliefert werden.

Artikel 2.

Die straffällige Handlung, für welche in Gemäßheit des vorstehenden Artikels 1 die Auslieferung von Seite der k. k. österreichischen Regierung zugestanden werden wird, muß eine jener Übertretungen sein, welche nach den Strafgesetzen der estensischen Staaten mit keiner geringeren Strafe als einem einjährigen Kerker bedroht ist.

Im Gegentheile wird die Auslieferung von Seite der modenesischen Regierung für jene straffälligen Handlungen zugestanden werden, welche in dem österreichischen Strafge-

Którzy na mocy swych pełnomocnictw na następujące artykuły zgodzili się i zgadzają:

Artykuł 1.

Każde indywiduum, które w Państwach jednego z obu Wysokich Stron kontraktujących obwinione było lub osądzone za który ze wskazanych w artykule 2. niniejszéj konwencyi karygodnych uczynków i zbiegło w terytoryum drugiéj kontraktującéj Strony; ma być na założone drogą dyplomatyczną żądanie tego Rządu, w którego terytoryum uczynek karygodny był popełniony, ujęte i temuż wydane.

Artykuł 2.

Uczynek karygodny, dla którego na mocy poprzedniego artykułu 1. przyznaném będzie wydanie ze strony C. K. Rządu Austryackiego, musi być jedném z onych przestępstw, które wedle ustaw karnych Państw Esteńskich nie mniejszą karą jak jednym rokiem więzienia są zagrożone.

Przeciwnie wydanie ze strony Rządu Modeńskiego przyznaném będzie za one karygodne uczynki, które wedle Austryackiéj księgi ustaw karnych wyraźnie jako zbrodnie są oznaczone.

Articolo 3.

L'arresto e la consegna di un imputato suddito del Governo richiedente si eseguirà anche per un reato commesso fuori degli Stati delle due Alte Parti contraenti, quando esso sia della natura dei contemplati nel precedente Articolo 2.°, e quando non faccia ostacolo alla estradizione un Trattato esistente fra lo Stato richiesto e quello nel quale sia stato commesso il reato.

Ciò avrà luogo anche per un imputato non suddito dei due Stati contraenti, quando l'imputazione sia di alto tradimento, ovvero di falsificazione di carte di credito pubblico o di moneta in danno dello Stato richiedente la consegna, e sempre quando non formino impedimento a concederla Trattati esistenti fra lo Stato richiesto e quello di cui l'imputato è suddito o nel territorio del quale ha delinquito.

Articolo 4.

Non è ammessa l'estradizione a carico dell'individuo che per origine o per naturalizzazione anteriore al misfatto sia suddito del Governo negli Stati del quale si è ricoverato. Procederanno in tali casi a norma delle patrie Leggi le Autorità del Governo richiesto, cui si farà pervenire nelle vie diplomatiche copie degli atti compilati.

setzbuche ausdrücklich als Verbrechen bezeichnet sind.

Artikel 3.

Die Verhaftung und Auslieferung eines beschuldigten Unterthans des ersuchenden Staates soll auch für ein, außer dem Gebiete der beiden contrahirenden Theile begangenes Verbrechen stattfinden, wenn dasselbe von der Art der im vorgehenden Artikel 2 erörterten strafbaren Handlungen ist und wenn dieser Auslieferung nicht ein Tractat entgegensteht, welcher allenfalls zwischen dem ersuchten Staate und jenem besteht, in welchem das Verbrechen begangen worden ist.

Dasselbe wird auch rücksichtlich jener Beschuldigten stattfinden, die nicht Unterthanen eines der beiden contrahirenden Theile sind, wenn die Beschuldigung auf Hochverrath, auf Verfälschung öffentlicher Credits-Papiere oder der Münzen zum Nachtheile des, die Auslieferung begehrenden Staates gerichtet ist, immer vorausgesetzt, daß dieser Auslieferung nicht etwa ein zwischen dem ersuchten Staate und jenem, dessen Unterthan der Beschuldigte ist, oder in dessen Gebiet das Verbrechen begangen wurde, existirender Vertrag entgegensteht.

Artikel 4.

Die Auslieferung eines Individuums findet nicht Statt, welches durch Geburt, oder durch die der Ausübung des Verbrechens vorhergegangene Naturalisation, Unterthan desjenigen Staates ist, in dessen Gebiet das Individuum entdeckt wurde. In diesen Fällen werden die Behörden des Staates, dessen Unterthan der Beschuldigte ist, nach Vorschrift der vaterländischen Gesetze vorgehen, und es sollen ihnen im diplomatischen Wege

Artykuł 3.

Przytrzymanie i wydanie obwinionego poddanego Państwa rekwirującego nastąpić także ma za zbrodnię, popełnioną po za obrębem obu Stron kontraktujących, jeżeli takowa jest z rodzaju wyłuszczonych w poprzednim artykule 2 karygodnych uczynków i jeżeli wydaniu temu nie stoi na zawadzie traktat, któryby istniał między Państwem rekwirującém i oném, w którém zbrodnia popełnioną została.

Toż samo zachowaném być ma względem tych obwinionych, którzy nie są poddanymi jednéj z obu Stron kontraktujących, jeżeli obwinienie dotyczy się zbrodni głównéj, fałszowania publicznych papiérów kredytowych lub monet na szkodę Państwa, żądającego wydania, zawsze z zastrzeżeniem, iżby wydaniu temu nie stał na zawadzie traktat, istniejący między Państwem rekwirującém i oném, którego poddanym jest obwiniony, lub w którego terytoryum zbrodnia popełnioną została.

Artykuł 4.

Nie dozwala się wydania indywiduum, które przez urodzenie lub przez poprzednią wykonaniu zbrodni naturalizacyą zostało poddaném tego Państwa, w którego obrębie odkrytem zostało. W wypadkach takich postąpią sobie władze Państwa, którego obwiniony jest poddanym, wedle przepisu ustaw ojczystych i wydane im być mają w drodze dyplomatycznéj odpisy aktów powziętych.

Abschriften der aufgenommenen Akten zugefertiget werden.

Sulla sudditanza del delinquente decidono le leggi dello Stato a cui è chiesta l'estradizione.

Ueber die Unterthanszuständigkeit des Uebelthäters entscheiden die Gesetze jenes Staates, an den das Begehren um Auslieferung gestellt worden ist.

Articolo 5.

Qualora l'individuo di cui si domanda l'estradizione si trovasse imputato di reato anche nel territorio del Governo richiesto, la consegna sarà differita sino all'esito del giudizio, ed in caso di condanna, sino al tempo in cui sarà compiuta la espiazione della pena. Rimane però nella facoltà del Governo richiesto di non differire la consegna dell'imputato o condannato quando il reato avvenuto ne'suoi Stati fosse notabilmente meno grave di quello commesso negli Stati dell'altro.

Artikel 5.

Wenn das Individuum, dessen Auslieferung begehrt wird, auch einer im Staatsgebiete der ersuchten Regierung begangenen strafbaren Handlung beschuldiget ist, soll die Auslieferung bis zur Beendigung der Untersuchung, und im Falle der Verurtheilung bis nach Abbüßung der Strafe verschoben werden. Es steht jedoch der ersuchten Regierung frei, die Auslieferung des Beschuldigten oder Verurtheilten nicht hinauszuschieben, falls die auf ihrem Gebiete begangene strafbare Handlung bedeutend geringer ist, als jene, welche im fremden Lande begangen wurde.

Articolo 6.

Per reato avvenuto negli Stati di uno dei due Governi contraenti e appartenente alle categorie indicate nell'Articolo 2.° della presente Convenzione, non concederà l'altro Governo grazia nè permetterà che l'imputato o condannato sia munito di salvo-condotto il quale porti ostacolo al suo arresto ed alla sua estradizione.

Artikel 6.

Für eine im Staatsgebiete einer der beiden contrahirenden Regierungen begangene und zu einer, der im Artikel 2 der gegenwärtigen Convention bestimmten Kategorien gehörige straffällige Handlung soll die andere Regierung weder eine Begnadigung eintreten lassen, noch durch Ertheilung eines freien Geleites der Verhaftung oder Auslieferung des Beschuldigten oder Verurtheilten ein Hinderniß in den Weg legen.

Articolo 7.

La domanda per arresto e per estradizione, da farsi sempre come si disse per la via diplomatica, dovrà essere accompagnata da una copia autentica della sentenza o dal mandato di arresto o da altro documento che ad esso equivalga, spedito in forza di decisione delle Autorità com-

Artikel 7.

Das Begehren um Anhaltung und Auslieferung soll, wie schon gesagt, immer im diplomatischen Wege gestellt werden, und von einer beglaubigten Abschrift des von der competenten Behörde gefällten Urtheils oder eines erlassenen Verhaftsbefehles oder einer demselben gleichkommenden Urkunde begleitet

O przynależności poddańczéj złoczyńcy rozstrzygają ustawy onego Państwa, do którego wystawioną była rekwizycya o wydanie.

Artykuł 5.

Jeżeli indywiduum, którego wydanie jest rekwirowane, obwinioném jest także o popełniony w terytoryum Rządu rekwirowanego karygodny uczynek, odroczoném tedy ma być wydanie aż do ukończenia inkwizycyi, a w razie osądzenia, aż do odbycia kary. Pozostawia się wszakże wolność Rządowi rekwirowanemu nie odraczać wydania obwinionego lub skazanego, jeżeli popełniony w jego terytoryum karygodny uczynek znacznie jest mniejszy od tego, który w obcym kraju został popełniony.

Artykuł 6.

Za popełniony w terytoryum Państwa jednego z obu Rządów kontraktujących i należący do jednéj z oznaczonych w artykule 2 niniejszéj konwencyi kategoryi karygodny uczynek nie ma inny Rząd ani ułaskawienia przypuszczać, ani téż kłaść przeszkody w wydaniu obwinionego lub osądzonego, udzieleniem wolnego konwoju.

Artykuł 7.

Żądanie przytrzymania i wydania podane być ma, jak już powiedziano, zawsze drogą dyplomatyczną, z załączeniem uwierzytelnionego odpisu wyroku wydanego przez właściwą władzę lub danego rozkazu przytrzymania lub dokumentu zostającego z tymże na równi. W tymże rozkazie przytrzymania lub równym temuż dokumencie wyrażoną być ma zbrodnia, dla któréj żądaném jest wydanie, jako téż kara, ustanowiona na nią wedle ustaw Państwa rekwirującego. Dołączone téż być ma wedle możności zawsze opisanie osoby dla łatwiejszego znalezienia i ujęcia winowajcy, jako téż dla sprawdzenia tożsamości jego osoby.

petenti. Nel mandato o nel documento equivalente, dovrà essere designato il misfatto pel quale si domanda la estradizione e la pena corrispondente secondo le Leggi dello Stato richiedente. Si aggiungeranno anche i connotati per facilitare le ricerche e l'arresto del delinquente e stabilirne l'identità.

Limitativamente però al solo arresto le competenti Autorità giudiziarie ed anche gli Ufficiali di Polizia dei due Stati potranno intendersi fra loro e farlo eseguire, ma coll'obbligo di renderne immediatamente avvertito il Governo da cui dipendono, affinchè si possa procedere nel modo anzidetto a domandare e ad accordare, se vi ha luogo, la consegna dell'arrestato.

Articolo 8.

Nel caso di estradizione, l'imputato o condannato si consegnerà unitamente alle carte a lui sorprese o compilate in occasione del suo arresto dalle Autorità del Governo richiesto ed agli oggetlj che, come relativi al misfatto, si trovassero assicurati dalle Autorità medesime.

Articolo 9.

Nel caso di non estradizione perchè l'imputato o condannato è suddito del Governo richiesto, gli oggetti, come nel precedente Articolo assicurati, si restituiranno al proprietario tostochè di essi non abbiasi più bisogno in giudizio.

sein. In diesem Verhaftsbefehle oder der demselben gleichkommenden Urkunde soll das Verbrechen, dessentwegen die Auslieferung begehrt wird, so wie die darauf nach den Gesetzen des ersuchenden Staates festgesetzte Strafe ausgedrückt sein. Auch soll die Personsbeschreibung zur leichteren Auffindung und Habhaftwerdung des Beschuldigten, so wie zur Herstellung der Identität seiner Person wo möglich immer beigeschlossen werden.

Rücksichtlich der Verhaftung allein sollen aber die competenten Gerichtsbehörden und Polizeibeamten ermächtiget sein, sich wechselseitig einzuverstehen und die Arretirung auszuführen, mit der Verpflichtung, die unmittelbare Anzeige an die Regierung zu erstatten, von welcher sie abhängen, damit selbe, im angedeuteten Wege die Auslieferung des Verhafteten verlangen, und im geeigneten Falle bewilligen könne.

Artikel 8.

Im Falle der Auslieferung soll der Beschuldigte oder Verurtheilte der ersuchenden Regierung zugleich mit den bei ihm vorgefundenen Papieren, und den von Seite der Behörden des ersuchten Staates aus Anlaß der Verhaftung aufgenommenen Akten, dann mit den auf das Verbrechen bezüglichen und indessen von den Behörden in Verwahrung genommenen Gegenständen übergeben werden.

Artikel 9.

Im Falle der Nichtauslieferung (weil nämlich der Beschuldigte oder Verurtheilte ein Unterthan des ersuchten Staates ist) sollen die im vorigen Artikel angedeuteten Gegenstände dem Eigenthümer zurückgestellt werden, wenn man deren zur gerichtlichen Untersuchung nicht mehr bedarf.

Względem samego zaś przytrzymania umocowane być mają właściwe władze sądowe i urzędnicy policyjni do porozumienia się wzajemnego i wykonania przytrzymania, z obowiązkiem bezpośredniego doniesienia o tém Rządowi, od którego są zawisłemi, ażeby tenże żądać mógł wskazaną drogą wydania przytrzymanego, i w razie danym na takowe przyzwolić.

Artykuł 8.

W razie wydania odstawiony ma być obwiniony lub skazany Rządowi rekwirującemu wraz z znalezionemi przy nim papiérami i podjętemi przez władze Państwa rekwirowanego z powodu przytrzymania aktami, niemniéj odnoszącemi się do zbrodni i przechowanemi tymczasem przez władze przedmiotami.

Artykuł 9.

W razie niewydania (iż mianowicie obwiniony lub skazany jest poddanym Państwa rekwirowanego) pomienione w przeszłym artykule przedmioty zwrócone być mają właścicielowi, jeżeli takowych do sądowego śledztwa więcéj nie potrzeba.

Articolo 10.

Ciascuno dei Governi contraenti secondera la domanda che pel ricevimento di testimonianza in materia penale di persone esistenti ne'suoi Stati riceverà dall'altro Governo.

Disporrà all'effetto che l'Autorità, nel cui territorio giurisdizionale trovasi il testimonio, ne riceva la dichiarazione sul prospetto di fatti inviato nelle vie diplomatiche dal Governo richiedente.

Si riceverà con giuramento la dichiarazione del testimonio purchè non sia egli minore d'anni quattordici.

Gli atti relativamente assunti si faranno giungere al Governo richiedente senza porre a suo carico le spese occorse per la loro compilazione.

Artikel 10.

Jede der contrahirenden Regierungen wird dem von dem anderen Theile wegen eines Straffalles gestellten Ansuchen um Abhörung von Zeugen, die sich im Gebiete des ersuchten Staates befinden, Folge geben.

Sie wird das Nöthige anordnen, damit die Behörde, in deren Jurisdictionsbezirk sich der Zeuge befindet, die Aussagen desselben auf die ihr im diplomatischen Wege von Seite der ersuchenden Regierung mitgetheilten Fragestücke aufnehme.

Die Aussagen der Zeugen sollen beeidiget werden, wenn dieselben nicht unter 14 Jahre alt sind.

Die hierüber aufgenommenen Akten sollen der ersuchenden Regierung zugefertiget werden, ohne ihr die hierüber aufgelaufenen Unkosten zur Last zu legen.

Articolo 11.

Andranno a carico del Governo richiesto le spese fatte ne'suoi Stati cosi per compilazione di carte, come per arresto, detensione, mantenimento del detenuto povero non che pel transporto dell'imputato o condannato sino al luogo destinato per farne la consegna. Entrano in questa disposizione anche le spese pel transporto nel suddetto luogo degli oggetti assicurati come relativi al misfatto, e di quelli che sarebbero da restituirsi al proprietario a procedura ultimata.

Artikel 11.

Die Unkosten, welche sowohl durch Aufnahme der Akten, so wie durch die Verhaftung und die Festhaltung, dann durch die Erhaltung des mittellosen Verbrechers, wie nicht minder durch dessen Transportirung an den Ort der Uebergabe, von dem ersuchten Staate bestritten werden, fallen demselben allein zur Last.

Hiezu werden auch die Kosten des Transportes aller, auf die strafbare Handlung Bezug nehmenden Gegenstände, so wie derjenigen gerechnet, welche nach beendetem Processe dem Eigenthümer zurückzustellen sind.

Articolo 12.

Se in una procedura criminale aperta negli Stati d'uno dei Governi contraenti fosse implicato alcun suddito dell'altro Governo, e nel corso del giudizio sorgesse il bisogno di sentire il correo o complice,

Artikel 12.

Wenn in einer, in dem Gebiete der einen contrahirenden Regierung eröffneten strafgerichtlichen Untersuchung ein Unterthan des andern contrahirenden Theiles verwickelt erscheint, und im Laufe der Untersuchung die

Artykuł 10.

Każdy z Rządów kontraktujących odpowie podanéj przez drugą Stronę prośbie względem wypadku karnego o przesłuchanie świadków, znajdujących się w terytoryum Państwa rekwirowanego.

Zarządzi on co potrzeba, iżby władza, w któréj powiecie jurysdykcyjnym świadek się znajduje, wzięła do protokółu tegoż zeznania na zakomunikowane sobie drogą dyplomatyczną pytania ze strony Rządu rekwirującego.

Zeznania świadków mają być zaprzysiężone, jeźli takowi nie zostają w wieku niżéj lat 14.

Powzięte w tym względzie akta przesłane być mają Rządowi rekwirującemu, nie obciążając takowego nagromadzonemi z tąd kosztami.

Artykuł 11.

Koszta, zapłacone przez Państwo rekwirowane z okazyi powzięcia aktów, jako też przez ujęcie i przytrzymanie, niemniéj przez utrzymanie ubogiego zbrodniarza, jako też przez tegoż transportowanie na miejsce odstawy, stają się Państwa tegoż ciężarem.

Do tego wliczają się także koszta transportu wszystkich przedmiotów, odnoszących się do karygodnego uczynku, jako i tych, które po ukończonym procesie właścicielowi zwrócone być mają.

Artykuł 12.

Jeżeli w rozpoczętém karnosądowém śledztwie w terytoryum jednego kontraktującego Rządu poddany drugiéj kontraktującéj Strony jest zawikłany, i okazałaby się w toku śledztwa potrzeba przesłuchania spółwinowajcy, wysłuchać ma Rząd rekwirowany żądania o dostawienie onego indywiduum, iżby tegoż konfrontacya na terytoryum Państwa rekwirującego miejsce mieć mogła, pod tym wszakże wa-

lo Stato richiesto dovrà prestarsi alla dimanda che gli venisse diretta di tale individuo, affinchè il confronto abbia luogo nel territorio dello Stato richiedente; a condizione però che, cessato il bisogno, l'individuo venga restituito al proprio Governo onde essere giudicato dalle patrie Autorità. In tal caso lo Stato richiedente dovrà sopportare le spese per la conduzione del correo o complice arrestato sino al luogo della confrontazione, per la sua dimora in luogo, e per la sua restituzione in patria, e dovrà avere cura di farne sorvegliare la sicurezza.

Nothwendigkeit hervorginge, den Mitschuldigen zu vernehmen, soll die ersuchte Regierung dem Begehren um die Stellung jenes Individuums Folge geben, damit die Confrontation desselben auf dem Gebiete des ersuchenden Staates Platz greifen könne, unter der Bedingung jedoch, daß nach dem Aufhören der Nothwendigkeit das Individuum wieder seiner eigenen Regierung zurückgestellt werde, um von seinen vaterländischen Behörden abgeurtheilt zu werden. In einem solchen Falle wird die ersuchende Regierung die Kosten für die Transportirung des Verhafteten bis zum Orte der Confrontation, der Erhaltung während seines Aufenthaltes daselbst, und für dessen Zurücksendung in sein Vaterland bestreiten und für dessen Ueberwachung Sorge tragen.

Articolo 13.

Oltre ai casi contemplati nell'Articolo 2.° di questa Convenzione avrà luogo ancora la estradizione a carico dei disertori da qualunque corpo di Truppe del Governo richiedente. Sono anche compresi in questa categoria coloro che per coscrizione o per leva destinati alla milizia si rendessero refrattarj.

Ogni individuo quindi appartenente a fanteria od a cavalleria, od a qualunque Corpo e Ramo militare delle Truppe Austriache od Estensi che passasse sul territorio dell'altro Governo senza essere munito di passaporto o di regolare foglio di via, deve essere immediatamente fermato successivamente consegnato, quando anche non fosse stato ancora richiesto, unitamente

Artikel 13.

Außer jenen Fällen, welche im 2. Artikel dieser Convention enthalten sind, wird auch die Auslieferung eines jeden Deserteurs, von was immer für einem Corps der Land- oder Seetruppen der ersuchenden Regierung bewilliget werden.

In diese Kategorie gehören auch alle diejenigen, welche durch Conscription oder Werbung zum Militärdienste verpflichtet sind und militärflüchtig werden.

Es muß daher jedes Individuum, welches zur Infanterie, Cavallerie oder was immer für einem Corps oder Branche der kaiserlich-österreichischen oder herzoglich-modenesischen Truppen gehört, und das Gebiet des anderen Staates betritt, ohne mit einem Passe oder sonst regelmäßigen Reisedocumente versehen zu sein, alsogleich angehalten, und sofort, wenn es auch noch nicht reclamirt wor-

runkiem, iżby indywiduum po ustaniu potrzeby znów własnemu swemu Rządowi oddaném było celem osądzenia onegoż przez władze ojczyste. W razie takim koszta transportowania uwięzionego aż na miejsce konfrontacyi, utrzymania podczas jego tam pobytu i jego odesłania do ojczyzny poniesie Rząd rekwirujący, którego staraniem będzie także czuwanie nad nim.

Artykuł 13.

Oprócz wypadków zawartych w artykule 2gim niniejszéj konwencyi przyzwolone téż zostanie wydanie każdego dezertera od jakiegobądź korpusu wojska lądowego lub morskiego Rządowi rekwirującemu.

Do kategoryi téj należą wszyscy ci, którzy zobowiązani są przez konskrypcyą lub werbunek do służby wojskowéj, a zbiegli przed nią.

Zaczém każde indywiduum, należące do piechoty, jazdy, lub jakiegobądź korpusu albo branszy Cesarsko-Austryackich lub Księsko-Modeńskich wójsk, nie opatrzone paszportem lub innym regularnym dokumentem podróży, zatrzymaném będzie natychmiast i oddaném zaraz dotyczącemu Rządowi, choćby nawet jeszcze nie było reklamowaném, z wszelką bronią, mondurem, przyborami żołnierza i konia, koniem samym i w ogólności ze wszystkiém, co ma przy sobie.

alle armi, oggetti di abbigliamento, bagaglio, cavalli e qualunque altra cosa che avesse seco trasportato.

Articolo 14.

Tutte le Autorità civili e militari ed in particolare i Commandanti militari più vicini alle frontiere dei due Stati, sono obbligati di invigilare colla massima attenzione onde nessun disertore dalle Truppe di una delle due Alte Parti contraenti passi le frontiere nè trovi assistenza od asilo negli Stati dell'altra. Appena che sarà loro pervenuto l'avviso da parte delle Autorità del vicino Governo di un caso di diserzione, saranno esse obbligate di corrispondere nel più breve spazio di tempo a tale reclamo e far conoscere alle Autorità che si sono alle medesime dirette le disposizioni prese per ritrovare il disertore.

Articolo 15.

Seguito l'arresto del disertore, ne sarà dato avviso dentro ventiquattro ore, o quanto più presto potrà farsi, al Comandante del posto militare il più vicino alla frontiera colle possibili indicazioni del Reggimento o Corpo dal quale avrà disertato, e con quelle del giorno del di lui arresto e degli effetti che avrà presso di sè. Questo Comandante, appena ricevutone l'avviso, spedirà un distaccamento alla frontiera per ricevere dal distaccamento della Forza arrestante in consegna il disertore e per rimborsare, dietro le norme fissate dall'Articolo 24, le spese

den sein sollte, nebst allen Waffen, Montur, Manns- und Pferderüstung, dem Pferde selbst und überhaupt Allem, was er bei sich trägt, seiner zuständigen Regierung übergeben werden.

Artikel 14.

Demgemäß sind alle Civil- und Militärbehörden, vorzüglich aber die Commandanten der zunächst der Gränzen stehenden Militärposten, verpflichtet, mit der größten Wachsamkeit darauf Acht zu haben, daß kein Deserteur der Truppen des einen oder anderen contrahirenden Theiles die Gränze überschreite, oder ihm im Gebiete des anderen Staates Beihilfe geleistet, oder Zuflucht gegeben werde.

Sobald diesen Behörden, von jenen des benachbarten Staates die Nachricht von einem Desertionsfalle zukömmt, sind sie verbunden, in der kürzesten Frist der Reclamation Folge zu leisten, und der reclamirenden Behörde, die zur Ausforschung des Deserteurs getroffenen Maßregeln bekannt zu geben.

Artikel 15.

Sobald ein Deserteur zu Stande gebracht sein wird, muß dem Commandanten des zunächst der Gränze stehenden Militärpostens, binnen 24 Stunden oder wenigstens sobald es möglich ist, die Mittheilung hievon gemacht, und zugleich wo möglich angedeutet werden, von welchem Regimente oder Truppenkörper derselbe entwichen, sowie an welchem Tage der Arrest erfolgt sei, und was man für Effecten bei ihm vorgefunden habe.

Dieser Commandant wird sogleich nach erhaltenem Aviso ein Detachement an die Gränze schicken, um den Deserteur von dem

Artykuł 14.

W miarę tego obowiązane są wszystkie władze cywilne i wojskowe, szczególnie zaś komendanci stojących w pobliżu granicy posterunków wojskowych, uważać na to z największą czujnością, iżby żaden dezerter wojska jednéj lub drugiéj ze Stron kontraktujących nie przekraczał granicy, lub by mu w terytoryum innego Państwa nie dano pomocy lub przytułku.

Skoro do władz tych od władz Państwa sąsiedniego dojdzie wiadomość o wypadku dezercyi, obowiązane są takowe odpowiedzieć reklamacyi w najkrótszym czasie, i uwiadomić władzę reklamującą o środkach zarządzonych celem wyśledzenia dezertera.

Artykuł 15.

Skoro dezerter został przytrzymany, ma być o tém uwiadomiony komendant wojskowego posterunku, w pobliżu granicy stojącego, w przeciągu 24 godzin lub jak można najprędzéj, a oraz, o ile można, ma być powiedzianém z którego pułku lub korpusu wojskowego tenże uszedł, jako téż, którego dnia aresztowany został, i jakie efekta przy nim znaleziono.

Tenże komendant wyśle zaraz po otrzymaném avizo oddział na granicę, by odebrać dezertera od oddziału przytrzymującéj branszy wojskowéj, i oraz załatwić ustanowione w artykule 24 koszta utrzymania żołnierza i konia, jako téż przezna-

che avesse causate durante l' arresto pel proprio mantenimento, come pure per quello del cavallo, se l' avesse seco condotto, e supplire altresi alla ricompensa o taglia stabilita all' Articolo 25.

In difetto di particolare designazione di luogo per parte del Comandante suddetto varrà sempre lo stabilito nell' Articolo 30.° per le località ove debbono seguire le ordinarie consegne.

Si redigerà poi dai due Comandanti processo verbale dell' avvenuta consegna del disertore, e si rilascieranno rispettivamente dai medesimi le quietanze degli effetti tutti rinvenuti presso di lui e consegnati, non che dell' eseguito pagamento della ricompensa e delle spese come sopra occasionate dallo stesso.

Articolo 16.

Se fosse riconosciuto che l' individuo fermato avesse anche disertato dalle Truppe di un altro Sovrano, col quale sussista una Convenzione per la reciproca consegna dei disertori, dovrà non ostante venir esso restituito a quella Truppa dalla quale è in ultimo luogo fuggito.

Articolo 17.

Ogni distaccamento spedito ad inseguire un disertore dovrà fermarsi alla frontiera, e non potrà mandare entro lo Stato vicino che un uomo munito di apposito foglio di via fino al luogo più prossimo per far richiesta del disertore a quelle Autorità civili e militari.

Detachement der arretirenden Militärbranche zu übernehmen, und zugleich die im Artikel 24 festgesetzten Unterhaltungskosten für Mann und Pferd, sowie die im Artikel 25 bestimmte Taglia zu berichtigen.

Im Falle, als von Seite des erwähnten Commandanten kein Ort zur Uebergabe bestimmt würde, gilt immer die Stipulation des 30. Artikels über den Ort, wo gewöhnlich die Uebergabe stattzufinden hat.

Die zwei Commandanten werden hierauf über die erfolgte Uebergabe des Deserteurs ein Protokoll verfassen und Empfangsbestätigungen aller bei ihm vorgefundenen und verzeichneten Effecten, sowie über die geleistete Zahlung der Belohnung und Auslagen die, wie oben erwähnt, durch denselben verursacht worden sind, ausstellen.

Artikel 16.

Wenn man in Erfahrung brächte, daß der angehaltene Deserteur auch von den Truppen eines anderen Souveräns entwichen wäre, mit welchem ebenfalls ein wechselseitiges Auslieferungs-Cartel über Deserteure besteht, so muß doch nichtsdestoweniger der Angehaltene an jene Regierung zurückgestellt werden, von deren Truppen er zuletzt entwichen ist.

Artikel 17.

Jedes Detachement, welches zur Verfolgung eines Deserteurs ausgesendet ist, muß an der Gränze stehen bleiben, und darf in das Gebiet des Nachbarstaates nur einen einzigen Mann, der mit dem geeigneten Ausweise zu versehen ist, in den nächsten Ort absenden, um bei der dortigen Civil- oder Militärbehörde das Ansuchen um Auslieferung des Deserteurs zu stellen.

czoną w artykule 25 taglią.

W razie, gdyby przez rzeczonego komendanta nie było naznaczone miejsce wydania, trzymać się należy stypulacyi artykułu 30 o miejscu, gdzie zwykle ma nastąpić wydanie.

Dwaj komendanci spiszą potém protokół o uskutecznionêm wydaniu dezertera i wydadzą pokwitowania na wszystkie przy nim znalezione i spisane efekta, jako i na uskutecznioną zapłatę wynagrodzenia i wydatków, które, jak wyżéj wzmiankowano, przez tegoż były spowodowane.

Artykuł 16.

Gdyby się okazało, iż przytrzymany dezerter zbiegł także z wojska innego Panującego, z którym także zawarty jest kartel wzajemnego wydawania dezerterów, przecież mimo to przytrzymany oddany być ma temu Rządowi, którego szeregi na ostatku opuścił.

Artykuł 17.

Każdy oddział, wysłany na ściganie dezertera, stanąć musi na granicy i tylko jednego męża wysłać może w najbliższe miejsce na terytoryum Państwa sąsiedniego, który stósownym wykazem ma być opatrzony, celem podania prośby u tamecznéj władzy cywilnéj lub wojskowéj o wydanie dezertera.

Articolo 18.

Se un disertore per mezzo di travestimento, falsi passaporti o in altra maniera qualunque pervenisse, ad onta di tutte le misure di precauzione prese, ad eludere la vigilanza della Autorità confinaria e furtivamente passare nello Stato dell'altro Governo, o farsi arruolare nelle sue Truppe in qualsivoglia Reggimento o Corpo, una volta che sia riconosciuto dovrà tosto essere restituito al Governo dalle cui Truppe è fuggito.

Articolo 19.

In ogni caso l'estradizione non avrà luogo pel disertore suddito del Governo richiesto, ed in tale circostanza si restituiranno al Governo richiedente soltanto le armi, i cavalli e gli oggetti qualunque militari, non che tutto ciò che questo disertore avesse seco asportato e non fosse di sua proprietà, ma pur fosse stato provvisoriamente posto in sicurezza nel territorio del Governo richiesto.

L'individuo però disertato e non restituito, sulla requisitoria del Governo dalle cui Truppe è fuggito e dietro la consegna degli Atti relativamente compilati, verra invece dal proprio Governo processato e condannato ad una pena più mite di quella comminata dalle patrie Leggi nei casi analoghi, ed esclusa quindi sempre la pena di morte.

Qualora però il disertore abbia nello stesso tempo commesso un reato al quale le Leggi appongano la pena di morte, in tal caso l'applicazione di questa non resta esclusa.

Artikel 18.

Wenn es einem Deserteur gelingen sollte, mittelst Verkleidung, falschen Passes oder auf was sonst immer für eine Art, ungeachtet der getroffenen Vorsichtsmaßregeln die Wachsamkeit der Gränzbehörden zu täuschen, und sich in das Gebiet des anderen Staates einzuschleichen oder sich daselbst zu was immer für einem dortigen Truppenkörper anwerben zu lassen, soll er, sobald er erkannt worden ist, sogleich der Regierung, aus deren Truppen er entwichen ist, zurückgestellt werden.

Artikel 19.

Niemals aber soll zur Anhaltung oder Auslieferung solcher Deserteure geschritten werden, welche Unterthanen desjenigen Staates sind, in dessen Gebiet sie sich geflüchtet haben.

In einem solchen Falle werden jedoch der ersuchenden Regierung alle Armatur, Rüstung, Montur, Pferde, überhaupt Alles, was der Deserteur mit sich bringt, und nicht sein Eigenthum, aber nichts desto weniger auf dem Gebiete der ersuchten Regierung provisorisch in Verwahrung genommen worden ist, zurückgestellt werden, das Individuum selbst aber soll über Ansuchen der Regierung, von deren Truppen es entwichen ist, nach Übergabe der betreffenden Akten von seiner eigenen Regierung nach den für gleiche Fälle in den vaterländischen Gesetzen abgeurtheilt, jedoch um einen Grad geringer bestraft, die Todesstrafe aber selbst jedenfalls ausgeschlossen werden. Wenn aber der Deserteur zur selben Zeit ein Verbrechen verübt haben sollte, auf welches die Gesetze die Todesstrafe verhängen, so ist in einem solchen Falle die Anwendung derselben nicht ausgeschlossen.

Artykuł 18.

Gdyby się dezerterowi powiodło za pomocą przebrania, fałszywego paszportu lub jakimbądź sposobem ujść czujności władz granicznych, mimo powziętych środków ostrożności, i wemknąć się w terytoryum drugiego Państwa lub tamże zawerbować się do jakiegobądź tamecznego korpusu wojskowego, tedy takowy, skoro poznany będzie, natychmiast oddany ma być Rządowi, z którego szeregów uciekł.

Artykuł 19.

Nigdy atoli przystąpionėm nie będzie do przytrzymania lub wydania takich dezerterów, którzy są poddanymi tego Państwa, na którego terytoryum zbiegli.

W razie takim zwróconą wszakże będzie Rządowi rekwirującemu cała armatura, zbroja, mundur, konie, w ogólności wszystko, co dezerter z sobą przynosi, a nie jest jego własnością, co wszakże mimo tego przechowaném było prowizorycznie w terytoryum Rządu rekwirowanego, samo zaś indywiduum osądzone być ma na prośbę Rządu, z którego szeregów zbiegło, po oddaniu dotyczących aktów przez jego własny Rząd wedle ustaw ojczystych w podobnych wypadkach, ukarane wszakże o jeden stopień niżéj, zaś kara śmierci w każdym wypadku będzie wykluczoną. Gdyby jednak dezerter równocześnie popełnić miał zbrodnię, która ustawami karą śmierci jest zagrożoną, tedy w wypadku takim zastósowanie jéj nie jest wykluczone.

Articolo 20.

Se all' atto del reclamo di un disertore si elevassero dei dubbii sopra le precise circostanze della di lui diserzione, questi dubbii non potranno in verun modo servir di pretesto per rifiutarne la consegna. Se il dubbio poi cadesse sopra la sudditanza si seguiranno le norme indicate all'Art. 4.°

Artikel 20.

Wenn sich bei der Reclamirung eines Deserteurs Zweifel über die genauen Umstände der Entweichung ergeben, so soll dieß doch in keinem Falle Anlaß zur Verweigerung der Auslieferung sein. Wenn sich diese Zweifel aber auf die Unterthanszuständigkeit erstrecken, so ist sich nach den im Artikel 4 aufgestellten Grundsätzen zu benehmen.

Articolo 21.

Anche quegli individui che, non essendo ancora formalmente arrolati nel militare, avessero tentato di sottrarsi alla coscrizione o alla leva fuggendo nel territorio dell' altra Parte contraente, dovranno, sopra la domanda del rispettivo loro Governo o del Commandante della Provincia alla quale essi appartengono, essere arrestati, consegnati e trattati secondo le loro patrie Leggi riferibili alla coscrizione o alla leva.

Alla lettera requisitoria saranno possibilmente uniti i connotati personali del reclamato, come viene stabilito nell' antecedente Art. 7.° relativamente ai delinquenti; e quanto alle modalità della consegna si avranno in vista le indicate all' Art. 15.° rapporto ai disertori, colla differenza però che in questo caso spettino all' Autorità più prossima, da designarsi dall' Autorità richiesta, quelle obligazioni che nel citato Articolo incombono al Comandante del posto militare più vicino alla frontiera.

I due Stati contraenti però reciprocamente convengono che i giovani che si fossero sottratti come sopra, e che saranno restituiti al seguito di questa Con-

Artikel 21.

Auch jene Individuen, welche, obwohl noch nicht förmlich dem Militärkörper angeworben, versucht haben, sich der Militärstellung durch die Flucht in das Gebiet eines der beiden contrahirenden Theile zu entziehen, sollen über Ansuchen der betreffenden Regierung oder des Commandanten jener Provinz, zu der sie gehören, arretirt, ausgeliefert, und nach ihren vaterländischen, auf die Militärstellung bezüglichen Gesetzen behandelt werden. Diesem Ansuchen ist nach Möglichkeit die Personsbeschreibung in der Art beizulegen, wie es im Artikel 7 betreff der Deserteurs vorgeschrieben worden ist. Was nun die Modalitäten der Übergabe betrifft, werden die im Artikel 15 hinsichtlich der Deserteurs erörterten zur Richtschnur dienen; jedoch mit dem Unterschiede, daß jene im erwähnten Artikel dem Commandanten des, der Gränze näheren Militär-Postens obliegenden Verpflichtungen im vorliegenden Falle jene Behörde angehen, welche von der ersuchten Regierung als die nächste zu bezeichnen ist.

Die beiden vertragschließenden Theile kommen jedoch wechselseitig überein, daß solche Jünglinge, die sich, wie oben, der Militärstellung entzogen, und in Folge dieser

Artykuł 20.

Jeźliby przy reklamowaniu dezertera okazały się wątpliwości o dokładnych okolicznościach ucieczki, przecież to w żadnym razie nie będzie powodem do odmówienia wydania. Gdyby zaś wątpliwości te rozciągały się na przynależność poddańczą, natenczas postąpić należy wedle zasad ustanowionych w artykule 4.

Artykuł 21.

Również takie indywidua, które, lubo jeszcze formalnie do korpusu wojska nie są zawerbowane, zamierzały uchylić się od stawienia do wojska ucieczką w obręb jednéj z obu Stron kontraktujących, mają być na prośbę dotyczącego Rządu lub komendanta prowincyi, do której należą, przytrzymane, wydane, i ukarane wedle krajowych ustaw dotyczących stawienia do wojska.

Do prośby téj dołączone być ma *wedle możności* opisanie osoby w ten sposób, jakto w artykule 7 względem dezerterów jest przepisane. Zaś co do modalności wydania służyć będą te za prawidło, które w artykule 15 względem dezerterów są wyłuszczone, z tą wszakże różnicą, iżby tamte w pomienionym artykule komendanta bliższego granicy posterunku wojskowego obowiązujące przepisy, obowiązywały w niniejszym wypadku onę władzę, która przez Rząd rekwirowany jako najbliższa ma być oznaczona.

Obie atoli Strony kontraktujące zgadzają się na to, iżby ci młodzieńcy, którzy, jak wyżéj, zbiegli przed stawieniem się do wojska i w skutek niniejszéj konwencyi wydanymi zostali, nie ulegali żadnéj karze cielesnéj.

venzione, non andranno soggetti ad alcuna pena afflittiva.

A completamento poi delle disposizioni portate dal presente Articolo, i due Stati suddetti s' impegnano di non ricevere rispettivamente nelle proprie Truppe nessun suddito dell' altra Parte contraente, qualora questi non provi, mediante formale certificato delle competenti Autorità, ch' esso ha già soddisfatto alle Leggi militari della sua patria, od ha ottenuto l'esenzione dalla coscrizione, oppure qualora il medesimo non produca regolare permesso di entrare al servigio militare dell' altro Stato.

Convention ausgeliefert werden, keiner körperlichen Strafe unterworfen werden sollen.

Zur weiteren Ergänzung der im gegenwärtigen Artikel enthaltenen Bestimmungen verpflichten sich die beiden oberwähnten Staaten in ihre wechselseitigen eigenen Truppen keinen Unterthan des anderen vertragschließenden Theiles aufzunehmen, in wieferne dieser nicht mittelst eines förmlichen Certificates der competenten Behörden den Beweis führt, daß er bereits den Militärgesetzen seines Vaterlandes Genüge geleistet, oder die Befreiung von der Militärstellung erhalten hat, oder wenn derselbe sich nicht mit einer regelmäßigen Erlaubniß ausweiset, in den Militärdienst des anderen Staates eintreten zu dürfen.

Articolo 22.

A nessuno dei disertori reciprocamente restituti sarà inflitta la pena capitale purchè non abbia effettuata la propria diserzione in tempo di guerra, o che non siasi reso colpevole di alcun altro delitto contro di cui le Leggi prescrivessero una tal pena.

Artikel 22.

Keiner der wechselseitig ausgelieferten Deserteure wird mit dem Tode bestraft werden, es wäre denn, daß er in Kriegszeiten entwichen, oder eines anderen Verbrechens schuldig ist, auf welches die Gesetze diese Strafe verhängen.

Articolo 23.

Se un disertore dopo la sua diserzione avesse commesso un delitto o se ne fosse reso complice nel paese ove è fuggito, egli sarà ciò non ostante restituito al Governo alla cui Truppa appartiene. In tal caso le Autorità di questo Governo, sopra comunicazione da farsi ad esse di tutte le carte relative al delitto commeso, faranno giudicare e punire il disertore conformemente alle Leggi vigenti in tale Stato, e sarà loro cura di comunicare copia del giudizio criminale

Artikel 23.

Wenn ein Deserteur nach seiner Entweichung in dem Lande, in das er sich geflüchtet hat, ein Verbrechen begangen, oder sich eines solchen mitschuldig gemacht hätte, soll er dessenungeachtet an die Regierung zurückgestellt werden, zu deren Truppen er gehört.

In diesem Falle werden die Behörden dieser Regierung, welcher alle auf das begangene Verbrechen Bezug nehmenden Acten zugestellt werden sollen, den Deserteur nach den Gesetzen dieses Landes aburtheilen und strafen, und es wird ihre Sorge sein, den Behörden

Dla dalszego uzupełnienia zawartych w niniejszym artykule postanowień, obowiązują się oba pomienione wyżéj Państwa nie przyjmować nawzajem do swych własnych szeregów żadnego poddanego drugiéj kontraktującéj Strony, o ile takowy nie wywiedzie się formalnym certyfikatem władz właściwych, iż uczynił już zadość ustawom wojskowym swéj ojczyzny lub otrzymał uwolnienie od stawienia się do wojska, lub gdyby takowy nie wykazał się regularném przyzwoleniem na wstąpienie do służby wojskowéj innego Państwa.

Artykuł 22.

Żaden z wydanych nawzajem dezerterów nie będzie ukarany śmiercią, chyba jeżeli zbiegł w czasach wojennych lub winien jest innéj zbrodni, która w ustawach karą tą jest zagrożona.

Artykuł 23.

Gdyby dezerter po swéj ucieczce popełnił zbrodnię w kraju, do którego zbiegł, lub takowéj okazał się być spółwinnym, przecież mimo to wydany ma być Rządowi, do którego wojska należy.

W razie takim osądzą i skarzą dezertera wedle ustaw tegoż kraju władze tego Rządu, któremu doręczone być mają wszystkie akta dotyczące popełnionéj zbrodni, i będzie ich staraniem udzielenie odpisu karnosądowego wyroku władzom onego miejsca, gdzie zbrodnia popełnioną została.

che verrà poi pronunziato, alle Autorità del luogo ove ha commesso il delitto.

Articolo 24.

Sarà corrisposto a ciascun disertore, qualunque sia la di lui qualità, a titolo di giornaliero mantenimento, una razione di pane, e 25 centesimi di Lira austriaca o simili 22 di Lira italiana, e pel cavallo, qualora ne avesse seco trasportato, una solita razione. Le razioni veranno conteggiate secondo i prezzi correnti nei mercati del luogo ove il disertore sarà stato custodito.

Articolo 25.

Quelli che arrestassero e consegnassero un disertore, avranno una ricompensa ossia taglia di otto fiorini moneta di convenzione pari ad It. L. 20. 88 in moneta corrente per ogni uomo a piedi, e di dodici fiorini o di It. L. 31.32 per ogni uomo di cavalleria unitamente al cavallo.

Pari premio riceveranno pure coloro che indicassero un disertore, dopo per altro che sarà stato arrestato e che il fermo di questo avesse avuto effettivamente luogo in conseguenza di una tale indicazione.

Articolo 26.

Le prescrizioni e le norme fin qui stabillite dovranno pure essere osservate relativamente alle persone di servizio degli Ufficiali, le quali ricevessero soldo dallo Stato e che passassero sul territorio di una delle due Alte Parti contraenti, semprecchè però vi sia una preventiva reclamazione.

jenes Ortes, wo das Verbrechen begangen worden ist, eine Abschrift des strafgerichtlichen Urtheiles mitzutheilen.

Artikel 24.

Jedem Deserteur, von was immer für einer Eigenschaft er seyn mag, werden zu seiner täglichen Verpflegung täglich eine Brotportion und 25 Centesimi einer österreichischen, oder 22 Centesimi einer italienischen Lira, und für das Pferd, welches er allenfalls mit sich gebracht hat, eine gewöhnliche Ration erfolgt werden.

Die Rationen werden nach den currenten Preisen jenes Ortes berechnet werden, in dem der Deserteur verhaftet ist.

Artikel 25.

Jene, welche einen Deserteur verhaften und übergeben, erhalten eine Belohnung oder Taglia von 8 fl. Conventions-Münze, gleich 20.88 Lire italiane in barer coursirender Münze für jeden Mann zu Fuß und von 12 fl. Conventions-Münze oder 31.32 Lire italiane für jeden Mann der Cavallerie nebst Pferd.

Gleiche Belohnung erhalten auch Diejenigen, welche einen Deserteur anzeigen, jedoch erst, wenn derselbe verhaftet, und diese Verhaftung in Folge der gemachten Anzeige ausgeführt worden ist.

Artikel 26.

Diese bis jetzt festgesetzten Vorschriften und Normen sollen übrigens auch bezüglich derjenigen Dienstpersonen der Officiere gelten, welche ihren Lohn vom Staate empfangen, und die in das Gebiet des einen oder anderen contrahirenden Theiles treten, wenn nämlich dießfalls eine vorläufige Reclamation stattgefunden hat.

Artykuł 24.

Każdemu dezerterowi jakiéjbądź własności wydaną będzie na jego dzienne utrzymanie dziennie porcya chleba i 25 centezymów austryackiéj lub 22 centezymów włoskiéj liry, a dla konia, jakiegoby z sobą przyprowadził, racya zwyczajna.

Racye te obliczone będą wedle bieżących cen onego miejsca, w którém dezerter jest przytrzymany.

Artykuł 25.

Ci, którzy dezertera przytrzymują i wydają, otrzymują nagrodę lub taglię 8 ZłR. w monecie konwencyjnéj, czyli 20.88 *Lire italiane* w brzęczącéj kursującéj monecie za każdego piechotnika i 12 ZłR. monetą konwencyjną czyli 31.32 *Lire italiane* za każdego kawalerzystę wraz z koniem.

Równąż nagrodę otrzymają także ci, którzy o dezerterze doniosą, wszakże dopiéro, gdy takowy został przytrzymany, a przytrzymanie to w skutek uczynionego doniesienia uskutecznioném zostało.

Artykuł 26.

Ustanowione dotąd przepisy i normy mają także znaczenie względem tych osób w służbie u oficerów zostających, które pobierają płacę od Państwa, a które przechodzą na terytoryum jednéj lub drugiéj ze Stron kontraktujących, jeźli mianowicie w tym względzie miała miejsce poprzednia reklamacya.

Articolo 27.

I sudditi di una delle due Parti contraenti che nel territorio dell' altra si rendessero in qualsivoglia modo rei di tentato od eseguito arrolamento, di induzione a disertare o di tentativo verso i sottoposti alla conscrizione o alla leva, onde persuaderli a sottrarsi agli effetti delle medessime, e che fuggendo in patria si sottraessero alla punizione; ed anche i sudditi come sopra che dalla patria tentassero di agire nei modi summentovati sopra i sudditi dell'altro Governo, saranno dietro analoga requisitoria processati nel proprio Stato, e condannati giusta quanto dispongono le leggi del medesimo, e come se il reato fosse stato commesso verso i militari, od i sottoposti alla coscrizione o alla leva del proprio paese.

Artikel 27.

Die Unterthanen eines der contrahirenden Theile, die auf dem Gebiete des anderen sich auf was immer für eine Art der versuchten oder ausgeführten Werbung, der Verleitung zur Desertion, oder des Versuches schuldig gemacht haben, Conscriptions- oder Recrutirungspflichtige dazu zu überreden, daß sie sich den Wirkungen ihrer Militärpflichtigkeit entziehen, und die durch die Flucht in ihr Vaterland der Bestrafung entgangen sind, ferners jene Unterthanen obbesagter Kategorie, welche vom Vaterlande aus versucht haben, in oberwähnter Art auf die Unterthanen der anderen Regierung einzuwirken, werden auf ein dießfälliges Ersuchschreiben von der eigenen Regierung in Untersuchung gezogen und nach den Bestimmungen der väterländischen Gesetze verurtheilt werden, als wenn das Verschulden an Militär-Individuen oder Conscriptions- und Recrutirungspflichtigen des eigenen Landes begangen worden wäre.

Articolo 28.

Resta severamente proibito a tutti i sudditi dei due Governi contraenti di comprare dai disertori dalle Truppe dell' altro Stato la minima cosa attenente a vestiario, abbigliamento, cavalli, armi et altro. In qualunque luogo simili effetti fossero ritrovati, saranno considerati come proprietà rubata, e veranno restituiti al Reggimento e Corpo a cui appartiene il disertore, ed il possessore dei medesimi non potrà mai avere in nessun tempo o caso diritto ad indennizzazione di sorte alcuna. Chiunque si permettesse di trasgredire a tale divieto sarà inoltre punito con una multa di 10 fiorini pari ad It. L. 26. 10, tostocchè fosse

Artikel 28.

Es ist den beiderseitigen Unterthanen strenge untersagt, von den Deserteuren der anderen Macht, auch nur die kleinste, zur Rüstung, Armatur, Montur gehörigen Gegenstände oder Waffen, Pferde und Anderes zu kaufen. Wo immer derlei Effecten vorgefunden werden, sollen sie wie gestohlenes Eigenthum behandelt, und dem Truppenkörper, zu welchem der Deserteur gehört, zurückgestellt werden, wobei der Besitzer solcher Gegenstände nie und zu keiner Zeit irgend ein Recht auf Schadloshaltung haben soll.

Wer sich immer erlauben mag, dieses Verbot zu übertreten, wird überdieß mit ei-

Artykuł 27.

Poddani jednéj ze Stron kontraktujących, którzy okazali się winnymi w terytoryum drugiéj Strony w jakibądź sposób werbunku zamierzonego lub dokonanego, zwodnictwa do dezercyi lub zamiaru nakłonienia obowiązanych do konskrypcyi lub rekrutacyi, iżby uszli działaniom swego obowiązania do wojska, tudzież, którzy uszli kary ucieczką do swéj ojczyzny, daléj ci poddani pomienionéj wyżéj kategoryi, którzy z ojczyzny swéj zamierzali działać w pomieniony wyżéj sposób na poddanych drugiego Rządu, pociągnięci będą na odnośną prośbę do śledztwa przez Rząd własny, i osądzeni wedle ustanowień praw ojczystych, jak gdyby przewinienie popełnione było na indywiduach wojskowych lub obowiązanych do konskrypcyi i rekrutacyi własnego kraju.

Artykuł 28.

Zakazaném jest surowo obustronnym poddanym kupować od dezerterów drugiego Państwa nawet najmniejszego przedmiotu, należącego do uzbrojenia, armatury, munturu, lub broń, konie i inne. Gdziekolwiekby podobne efekta znalezione zostały, uważane być mają za własność skradzioną i zwrócone korpusowi wojska, do którego dezerter należy, przyczém posiadający takie przedmioty nigdy i żadnego czasu nie ma mieć prawa do wynagrodzenia.

Ktokolwiekby się poważył przekroczyć ten rozkaz, obłożony nadto będzie karą pieniężną 10 ZłR. monetą konwencyjną czyli 26 *Lire italiane* i 10 *Cente-*

provatto che il compratore non ignorava, o per la natura o provenienza dell' effetto comprato o altrimenti, che quello proveniva da un disertore.

ner Geldstrafe von 10 fl. Conventions-Münze oder von 26 Lire italiane und 10 Centesimi belegt werden, sobald dargethan ist, daß der Käufer aus der Natur der gekauften Sache oder deren Provenienz oder sonst entnehmen konnte, daß sie von einem Deserteur herrühren.

Articolo 29.

Qualora in forza della Convenzione militare stipulata tra S. M. I. e R. Ap. e S. A. R. l'Arciduca Duca di Modena il 24 Dicembre 1847 le Truppe di una delle Alte Parti operassero o stanziassero nei Dominii dell' altra, verrà provveduto, mediante separata e transitoria Convenzione alle variazioni che la straordinarietà delle circostanze consiglierà di indurre agli Articoli 14, 15 e 17, della presente Convenzione.

Artikel 29.

Für den Fall, als die Truppen der einen contrahirenden Macht in Folge der Militär-Convention, welche zwischen Seiner k. k. Majestät und Seiner k. Hoheit dem Herzoge von Modena unterm 24. December 1847 stipulirt worden ist, auf dem Gebiete der anderen operiren oder stationirt sein würden, so wird durch eine zeitliche Separat-Convention, auf die Abänderung Bedacht genommen werden, welche die außergewöhnliche Beschaffenheit der Umstände bei den Artikeln 14, 15 und 17 gegenwärtiger Convention räthlich machen wird.

Articolo 30.

Il luogo destinato a consegnare l'imputato o condannato, ed in mancanza d'altra più speciale designazione, anche il disertore od il refrattario, è Novi o Brescello per l'individuo chiesto dal Governo Austriaco, e la Moglia di Gonzaga o Viadana per l'altro domandato dal Governo Estense.

Artikel 30.

Als Ort der Uebergabe der Beschuldigten oder Abgeurtheilten und beim Abgange anderer specieller Bestimmungen auch der Deserteure, wird— betreff eines durch die österreichische Regierung begehrten Individuums Novi und Brescello, dagegen für ein von der estensischen Regierung verlangtes Moglia di Gonzaga oder Viadana festgesetzt.

Articolo 31.

La presente Convenzione si pubblicherà negli Stati dei Governi contraenti dopo il cambio dello ratifiche, che avrà luogo entro un mese o più presto se si può, e sarà in osservanza dopo giorni quindici da quello in cui verrà eseguito il cambio suddetto.

Artikel 31.

Diese gegenwärtige Convention wird in den Staaten der contrahirenden Theile kundgemacht werden, sobald der Austausch der Ratificationen stattgefunden hat, welcher binnen einem Monate oder wo möglich noch früher erfolgen wird, und wird 15 Tage nach geschehener oberwähnter Auswechslung in Wirksamkeit treten.

simi, skoro udowodnioném będzie, iż kupujący z natury kupionéj rzeczy lub jéj proweniencyi lub w jakibądź inny sposób mógł poznać, iż od dezertera pochodzi.

Artykuł 29.

Na wypadek, iżby wojska jednego z Państw kontraktujących w skutek konwencyi wojskowéj, zawartéj na dniu 24. Grudnia 1847 między Jego C. K. Mością i Jego Kr. Wysokością Księciem Modeny na terytoryum drugiego Państwa miały działać lub być stacyonowane, zwróci się tedy uwagę doczasową konwencyą oddzielną na zmiany, wymagane przez nadzwyczajny zbieg okoliczności przy artykułach 14, 15 i 17 niniejszéj konwencyi.

Artykuł 30.

Miejscem oddania obwinionych lub osądzonych, a w braku innych specyalnych postanowień także dezerterów, przeznacza się— względem indywiduum rekwirowanego przez Rząd Austryacki *Novi* i *Brescello*, dla indywiduum zaś żądanego przez Rząd Esteński *Moglia di Gonzaga* lub *Viadana*.

Artykuł 31.

Niniejsza konwencya obwieszczoną będzie w Państwach Stron kontraktujących, skoro nastąpi wymiana ratyfikacyj, która dokonaną być ma w przeciągu miesiąca, lub o ile można wcześniéj jeszcze, i wejdzie w działalność w 15 dni po dokonanéj wyż pomienionéj zamianie.

Articolo 32.

Verificatosi il cambio stesso cesserà quindi d'essere in vigore la Convenzione stipulata il 24 Ottobre 1818 tra i Plenipotenziari di S. M. I. e R. Ap. e di S. A. R. l' Arciduca Duca di Modena per l'arresto e la reciproca consegna dei disertori.

Artikel 32.

Sobald dieser Austausch officiell bekannt sein wird, so hat auch die unterm 24. October 1818 zwischen den Bevollmächtigten Seiner Majestät des Kaisers von Oesterreich und Seiner königlichen Hoheit dem Erzherzoge, Herzog von Modena wegen wechselseitiger Auslieferung der Deserteure abgeschlossene Convention außer Kraft zu treten.

Articolo 33.

La Convenzione presente avrà la durata di cinque anni, e si intenderà come rinnovata di quinquennio in quinquennio sino alla dichiarazione in contrario di uno dei due Governi.

Fatto a Modena questo giorno ventitrè 23 Giugno mille ottocento cinquantesei.

(L. S.) **E. Lebzeltern** m. p.
(L. S.) **G. Forni** m. p.

Artikel 33.

Die gegenwärtige Convention soll für fünf Jahre und von fünf zu fünf Jahren für erneuert gelten bis zur entgegengesetzten Erklärung einer der beiden Regierungen.

So geschehen in Modena am 23. Juni im Jahre des Heils Eintausend achthundert sechs und fünfzig.

(L. S.) **E. Lebzeltern** m. p.
(L. S.) **J. Forni** m. p.

Nos visis et perpensis omnibus et singulis conventionis hujus articulis, illos omnes gratos acceptosque habere hisce declaramus, verbo Nostro Caesareo-Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse. In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo-Regio adpresso firmari jussimus.

Dabantur in Imperiali urbe Nostra Vienna, die 12. mensis Julii anno 1856. Regnorum Nostrorum octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Comes a Buol-Schauenstein m. p.

Ad Mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes Vesque de Püttlingen m. p.
Consiliarius aulicus et ministerialis.

Artykuł 32.

Skoro wymiana ta urzędownie obwieszczoną zostanie, tedy zawarta pod dniem 24. Października 1818 między pełnomocnikami Jego Mości Cesarza Austryi i Jego Królewskiej Wysokości Arcyksięcia, Księcia Modeny konwencya względem wzajemnego wydawania dezerterów przestaje mieć moc obowiązującą.

Artykuł 33.

Niniejsza konwencya obowiązywać ma przez lat pięć i uważaną będzie od pięciu do pięciu lat za odnowioną, aż do przeciwnego oświadczenia jednego z obu Rządów.

Dano w Modenie dnia 23. Czerwca w roku Zbawienia tysiąc ośmset pięćdziesiątego i szóstego.

(L. S.) **E. Lebzeltern** m. p.
(L. S.) **J. Forni** m. p.

Nos visis et perpensis omnibus et singulis conventionis hujus articulis, illos omnes gratos acceptosque habere hisce declaramus, verbo Nostro Caesareo-Regio spondentes, Nos ea omnia, que in illis contitentur, fideliter executioni mandaturos esse. In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo-Regio adpresso firmari jussimus.

Dabantur in Imperiali urbe Nostra Vienna, die 12. mensis Julii anno 1856 Regnorum Nostrorum octavo.

Franciscus Josephus m. p.

(L. S.)

Comes a Buol-Schauenstein m. p.

Ad Mandatum Sacrae Caesareae et Regiae
Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes Vesque de Püttlingen m. p.
Consiliarius aulicus et ministerialis.

159.

Staatsvertrag zwischen Oesterreich und Modena vom 23. Juni 1856,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIX. Stück, Nr. 154, ausgegeben am 5. September 1856),

in Betreff der Durchführung der gleichzeitig abgeschlossenen Convention wegen gegenseitiger Auslieferung der Verbrecher, Deserteure, Conscriptions- und Recrutirungs-Flüchtlinge in dem Falle, als die Truppen des einen oder anderen der contrahirenden Theile im Gebiete des zweiten operiren oder stationirt sind.

(In den beiderseitigen Ratificationen ausgewechselt zu Modena am 31. Juli 1856.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Hungariae, Bohemiae, Lombardiae et Venetiarum, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae Rex; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Postquam inter Nostrum et Plenipotentiarium Regiae Suae Celsitudinis, Serenissimi Mutinae Ducis, die vigesimo tertio mensis Junii anni currentis Conventione de mutua extraditione malificorum, desertorum et aliorum muneri militari sese subducentium conclusa, eodem die alia etiam Conventio in hunc finem inita et signata est, ut normae constituerentur quibus haec praefata tum quoque ad executionem manderetur, si aliquando copiae unius ambarum contrahentium partium in Dominiis alterius juxta conventionem militarem ddo. 24. Decembris 1847 operarentur aut stationes haberent, tenoris sequentis:

Urtext.

Il Governo Austriaco ed il Governo Estense avendo sentita la convenienza di regolare di comune accordo le modificazioni da apportarsi ad alcuni Articoli della Convenzione stipulata oggi stesso per l'arresto e la reciproca consegna dei malfattori, dei

Uebersetzung.

Nachdem die k. k. österreichische und die herzoglich-modenesische Regierung in Erwägung gezogen haben, daß einige Artikel der unter heutigem Tage abgeschlossenen Convention wegen Anhaltung und wechselseitiger Auslieferung der Verbrecher, Deserteure und Con-

159.

Traktat Rządowy między Austryą i Modeną z dnia 23. Czerwca 1856,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXIX, Nr. 154, wydana dnia 5. Września 1856),

o przeprowadzeniu równocześnie zawartéj konwencyi względem wzajemnego wydawania zbrodniarzy, dezerterów, zbiegów przed konskrypcyą i rekrutacyą w przypadku, gdy wojska jednéj lub drugiéj z Stron kontraktujących działają lub rozłożone są w Państwie Strony drugiéj.

(W obustronnych ratyfikacyach w zamian dany w Modenie pod dniem 31. Lipca 1856.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Hungariae, Bohemiae, Lombardiae et Venetiarum, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galliciae, Lodomeriae et Illyriae Rex; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Postquam inter Nostrum et Plenipotentiarium Regiae Suae Celsitudinis, Serenissimi Mutinae Ducis, die vigesimo tertio mensis Junii anni currentis Conventione de mutua extraditione malificorum, desertorum et aliorum muneri militari sese subducentium conclusa, eodem die alia etiam Conventio in hunc finem inita et signata est, ut normae constituerentur quibus haec praefata tum quoque ad executionem manderetur, si aliquando copiae unius ambarum contrahentium partium in Dominiis alterius juxta conventionem militarem ddo. 24. Decembris 1847 operarentur aut stationes haberent, tenoris sequentis:

Przekład.

Gdy Rządy C. K. Austryacki i Księsko-Modeński pod rozwagę wzięły, iż niektóre artykuły konwencyi, na dniu dzisiejszym zawartéj w przedmiocie przytrzymania i wzajemnego wydawania zbrodniarzy, dezerterów i zbiegów konskrypcyjnych w tym przypadku modyfikacyi ulegać muszą, kiedy wojska jednéj lub drugiéj z Stron kontraktujących w Państwie Strony drugiéj działają lub ustacyonowane są na mocy konwencyi wojskowéj z dnia 24. Grudnia 1847 r., zawartéj między

disertori e dei refrettarj, ogni qualvolta, in forza della Convenzione militare conchiusa il 24 Dicembre 1847 tra S. M. I. e R. Apostolica e S. A. R. l'Arciduca Duca di Modena, le Truppe di una delle due Alte Parti contraenti operino o stanziino nei Domini dell' altra;

I Plenipotenziarii dei due Governi predetti, cioè per Sua Maestà Imperiale e Reale Apostolica l' Illustrissimo Signor Baronne Edoardo di Lebzeltern, Cavaliere dell' I. R. Ordine Austriaco di Leopoldo, Commendatore del R. Ordine dell' Aquila Estense, Cavaliere dell' Ordine I. Russo di S. Stanislao di I. Classe, e Cavaliere di prima Classe dell'Ordine Constantiniano di S. Giorgio di Parma, decorato dell' Ordine Ottomano pel merito, e Suo Ministro residente presso le Corti di Modena e di Parma; e

per S. A. R. l'Arciduca Duca di Modena Sua Eccellenza il Signor Conte Giuseppe Forni Consiglere di Stato della Reale Altezza Sua, I. R. Ciamberlano, Cavaliere Gran Croce del R. Ordine dell'Aquila Estense, Commendatore dell' Ordine del merito della Corona di Baviera, Cavaliere Gran Croce dell' Ordine d' Isabella la Cattolica, Commendatore dell' I. Ordine della Corona di Ferro, Cavaliere Gran Croce dell' Ordine Pontificio di S. Gregorio Magno, Cavaliere Gran Croce dell'Ordine Portoghese di Christo, Senatore Gran Croce del S. A. I. Ordine Constantiniano di S. Giorgio di Parma, Cavaliere Gran Croce del R. Ordine del merito sotto il titolo di S. Giuseppe di Toscana, Cavaliere Gran Croce dell' Ordine Imperiale di

scriptionsflüchtlinge eine Modification für den Fall erleiden müssen, als Kraft der, zwischen Seiner Majestät dem Kaiser von Oesterreich und Seiner königlichen Hoheit dem Erzherzoge, Herzoge von Modena stipulirten Militärconvention vom 24. December 1847 die Truppen des einen oder anderen der contrahirenden Theile im Gebiete des zweiten operiren oder stationirt sind, so haben die Bevollmächtigten der beiden genannten Regierungen, und zwar, für Seine kaiserlich-königliche Apostolische Majestät, Herr Eduard Freiherr von Lebzeltern, Ritter des kaiserlich-österreichischen Leopold-Ordens, Commandeur des herzoglich-estensischen Adler-Ordens, Ritter des kaiserlich-russischen St. Stanislaus-Ordens erster Classe und Ritter erster Classe des constantinischen St. Georg-Ordens von Parma, Inhaber des ottomanischen Ordens für Verdienst, Seiner Majestät Minister-Resident an den Höfen von Modena und Parma, und

für Seine königliche Hoheit den Erzherzog, Herzog von Modena, Seiner Excellenz, Herr Joseph Graf Forni, Seiner königlichen Hoheit Staatsrath und Kammerherr, Großkreuz des herzoglich-estensischen Adler-Ordens, Commandeur des Verdienst-Ordens der baierischen Krone, Großkreuz des Ordens der katholischen Isabella, Ritter des kaiserlichen Ordens der eisernen Krone zweiter Classe, Großkreuz des päpstlichen Ordens St. Gregor des Großen und des portugiesischen Christus-Ordens, Senator-Großkreuz des constantinischen St. Georg-Ordens von Parma, Großkreuz des königlichen Verdienst-Ordens unter dem Titel St. Joseph von Toscana, Großkreuz des kaiserlichen Franz Joseph-Ordens, Commandeur des portugiesischen Ordens der unbefleckten Empfängniß, Seiner königl-

Jego Mością Najjaśniejszym Cesarzem Austryi i Jego Królewską Wysokością Arcyksięciem, Księciem Modeny, przeto Pełnomocnicy obu rzeczonych Rządów, a to: ze Strony Jego Cesarsko-Królewskiéj Apostolskiéj Mości, Pan Edward Baron *Lebzeltern*, Kawaler Cesarsko-Austryackiego Orderu Leopolda, Komandor Księsko-Esteńskiego Orderu Orła, Kawaler Cesarsko-Rosyjskiego Orderu Ś. Stanisława pierwszéj klasy i Kawaler pierwszéj klasy Konstantyńskiego Orderu Ś. Jerzego Parmezańskiego, Właściciel Ottomańskiego Orderu zasługi, Jego-Mości Minister-Rezydent u Dworów Modeny i Parmy, równie

ze Strony Jego Królewskiéj Wysokości Arcyksięcia, Księcia Modeny, Jego Excelencya, Pan Józef Hrabia *Forni* Jego Królewskiéj Wysokości Radca Stanu i Szambelan, Kawaler Wielkiego Krzyża Księsko-Esteńskiego Orderu Orła, Komandor Orderu Zasługi Korony Bawarskiéj, Kawaler Wielkiego Krzyża Orderu Izabelli *Katolickiéj*, Kawaler Cesarskiego Orderu Żelaznéj Korony klasy drugiéj, Kawaler Wielkiego Krzyża Papiezkiego Orderu Ś. Grzegorza Wielkiego i Portugalskiego Orderu Chrystusa, Senator Wielkiego Krzyża Konstantyńskiego Orderu Ś. Jerzego Parmezańskiego, Kawaler Wielkiego Krzyża Królewskiego Orderu zasługi pod tytułem Ś. Józefa Toskańskiego, Kawaler Wielkiego Krzyża Cesarskiego Orderu Franciszka Józefa, Komandor Portugalskiego Orderu *Niepokalanego Poczęcia*, Jego Królewskiéj Wysokości Minister Spraw Zewnętrznych,

Francesco Giuseppe, Commendatore dell' Ordine Portoghese di Nostra Signora della Concezione, e Suo Ministro degli affari esteri,

Chiamati dalle loro istruzioni e dai loro poteri a redigere per ciò altra Convenzione separata e transitoria, valevole cioè soltanto nelle circostanze suddette, dipendentemente dal portata nell' Articolo 29 della Convenzione prima nominata, sotto riserva delle Sovrane Ratifiche, hanno adottate le massime sequenti:

1. Nei casi eccezionali di operazione e di stanza come sopra avvertitii, delle Truppe di una Parte nei Dominii dell' altra, la vigilanza che nell l'Articolo 14 è rispettivamente ingiunta a tutte le Autorità civili e militari, massimamente di frontiera, perchè un disertore dalle Truppe di una delle due Alte Parti non passi i confini nè trovi asilo od assistenza nello Stato limitrofo, viene estensivamente attribuita anche a quelle Autorità militari che temporariamente operino o stanziino entro i Dominii dell' altra.

2. L'avvisso del sequito arresto del disertore che, a norma dell' Articolo 15 si dee dare nei casi ordinarii il più presto possibile al Comandante del posto militare più vicino alla frontiera, nel caso eccezionale ora contemplato, potrà non aver luogo quando si trovi più spediente farne immediata consegna al Comando del Corpo militare operante o stanziante entro lo Stato in cui è accaduto il fermo del disertore suddetto.

lichen Hoheit Minister der auswärtigen Angelegenheiten, durch ihre Instructionen und sonstige Vollmachten autorisirt, eine andere zeitliche Separatconvention abzuschließen, welche nur unter den oben erwähnten Verhältnissen Geltung haben soll, und mit Bezug auf den Inhalt des 29. Artikels der ersterwähnten Convention unter Vorbehalt der respectiven Allerhöchsten Ratificationen dießfalls folgende Grundsätze festgestellt:

1. In den oberwähnten Ausnahmsfällen, als Truppen des einen der contrahirenden Theile im Gebiete des anderen operiren oder stationirt sind, wird die im Artikel 14 den Civil- und Militärbehörden hauptsächlich an der Gränze auferlegte Wachsamkeit, damit kein Deserteur der Truppen der einen oder anderen Macht die Gränze überschreiten, noch in dem angränzenden Staate Zuflucht oder Beistand finden könne, auch auf jene Militärbehörden ausgedehnt, welche zeitlich innerhalb des Gebietes der anderen Macht operiren oder stationirt sind.

2. Die Anzeige von der erfolgten Verhaftung eines Deserteurs, welche nach Vorschrift des 15. Artikels in gewöhnlichen Fällen so schnell als möglich dem Commandanten des zunächst der Grenze stehenden gegenseitigen Militärpostens gemacht werden soll, wird in dem eben erwähnten Ausnahmsfalle dann nicht stattfinden können, wenn es zweckmäßiger erscheint, den Deserteur sogleich an den Commandanten jenes Corps zu übergeben, welches in dem Staatsgebiete, wo der Deserteur angehalten worden ist, operirt oder stationirt ist.

upoważnieni swemi instrukcyami i innemi pełnomocnictwami do zawarcia innéj doczasowéj konwencyi osobnéj, mającéj moc tylko pod okolicznościami wyż wspomnionemi, tudzież odnośnie do treści 29. artykułu co dopiéro wspomnianéj konwencyi, przy zastrzeżeniu dotyczących Najwyższych ratyfikacyj, ustanowili w téj mierze zasady następujące:

1. W wyż wspomnionych przypadkach wyjątkowych, kiedy wojska jednéj z Stron kontraktujących w terytoryum Strony drugiéj działają lub ustacyonowane są, baczność, artykułem 14tym nakazana władzom cywilnym i wojskowym mianowicie na granicy, ażeby żaden dezerter wojskowy nie przekraczał granicy jednego lub drugiego Mocarstwa, ani mógł znaleźć przytułku lub pomocy w Państwie sąsiedniém, rozciągnioną zostaje także na te władze wojskowe, które doczasowo działają lub ustacyonowane są w obrębach Państwa drugiego.

2. Doniesienie o nastąpioném przytrzymaniu dezertera, wedle przepisu artykułu 15 mające w przypadkach zwyczajnych jak najspieszniéj być uczynione komendantowi posterunku wojskowego Strony przeciwnéj, najbliżéj granicy się znajdującego, nie będzie mogło mieć miejsca w dopiéro wspomnianym przypadku wyjątkowym, jeżli stósowniejszém się być okazuje, oddać dezertera natychmiast komendantowi tego korpusu, który działa lub ustacyonowanym jest w tém Państwie, gdzie dezerter przytrzymanym był.

3. In tal caso si adempiranno col Comando medesimo quelle reciproche formalità che dallo stesso Articolo 15 sono ingiunte per la consegna del disertore al Comandante del posto di frontiera, ed il Comando suddetto rimborserà le spese incontrate e curerà il pagamento della taglia di cui agli Articoli 24 e 25.

3. In diesem Falle werden jene wechselseitigen, im Artikel 15 rücksichtlich der Übergabe der Deserteure an den Commandanten des Gränzpostens, vorgeschriebenen Förmlichkeiten mit dem im vorigen Paragraphe erwähnten Commando beobachtet werden, und dieses Commando wird sowohl die aufgelaufenen Unkosten berichtigen, als für die Auszahlung der Taglia Sorge tragen, deren in den Artikeln 24 und 25 Erwähnung geschieht.

4. La disposizione contenuta nell' Articolo 17 che i distaccamenti spediti alle frontiere per inseguire un disertore debbano fermarsi ai confini, e che soltanto un uomo munito di un foglio di via si possas pedire all' Autorità più vicina dell'altra Parte, viene dichiarata sospesa limitativamente allo stato transitorio ed eccezionale ora contemplato. Ai distaccamenti quindi che dalla Parte operante o stanziante negli Stati dell' altra venissero spediti per la insecuzione dei disertori rimane, durante il tempo delle operazioni o stanza suddette, permesso di varcare la frontiera alle seguenti condizioni:

4. Die Anordnung des Artikels 17, wornach die zur Verfolgung eines Deserteurs an die Gränze ausgesandten Detachements daselbst stehen zu bleiben, und nur einen mit den nöthigen Ausweisen versehenen Mann an die nächste jenseitige Behörde zu schicken haben, wird für die Zeit des vorübergehenden oben erwähnten ausnahmsweisen Zustandes für suspendirt erklärt. Es wird demnach den Detachements jener Macht, welche in dem Gebiete der anderen operirt oder stationirt, und die zur Verfolgung eines Deserteurs dahin abgesendet werden, für die Dauer jener Operationen oder der Stationirung gestattet, unter folgenden Bedingungen die Gränze zu überschreiten:

a) Ogni Commandante di tali distaccamenti appena avrà passato il confine sarà obbligato di presentarsi alle Autorità locali più prossime dell' altra Parte per far conoscere, anche ove occorra con opportuna dichiarazione, lo scoppo della sua spedizione, e per chiedere ogni possibile appoggio alla migliore e più regolare riuscita della medesima.

a) Jeder Commandant eines solchen Detachements ist verpflichtet, sobald er die Gränze überschritten hat, sich sogleich der nächsten jenseitigen Behörde vorzustellen, und ihr den Zweck seiner Sendung, wenn nöthig, auch mittelst einer besonderen Erklärung erkennen zu geben, und jede mögliche Unterstützung behufs des besseren und regelmäßigeren Erfolges seiner Sendung zu verlangen.

3. W takowym razie przestrzegane będą one wzajemne, w artykule 15 co się tyczy oddania dezerterów komendantowi posterunku granicznego, przepisane formalności z komendą, w powyższym paragrafie wspomnioną, która to komenda nie tylko opędzi koszta urosłe, lecz też staranie mieć będzie o wypłacenie taglii, o któréj wzmianka w artykułach 24 i 25.

4. Rozporządzenie artykułu 17, wedle którego wydziały, wysłane dla ścigania dezertera na granicę, tamże pozostać i tylko jednego człowieka, opatrzonego wykazami potrzebnemi, do najbliższéj władzy tamecznéj wysłać powinny, będzie zawieszoném na czas przechodniego wyż wspomnionego stanu wyjątkowego. Wydziałom onego Mocarstwa przeto, które w terytoryum drugiego działają lub ustacyonowane są, a które tamże wysłane są dla ścigania dezertera, dozwoloném będzie na czas operacyj takowych lub ustacyonowania, przekraczać granicę pod warunkami następującemi:

a) Każdy komendant wydziału takowego obowiązanym jest, skoro tylko granicę przekroczy, przedstawić się najbliższéj tamecznéj władzy, i dać jéj do poznania cel wysłania swego, gdzie tego potrzeba, nawet za pomocą osobnéj deklaracyi, oraz żądać wszelkiego możebnego wsparcia celem lepszego i regularniejszego skutku wysłannictwa swego.

b) A tale intento verrà destinato dall'Autorità suddetta un individuo, possibilmente appartenente alla Forza militare locale, che unito al distaccamento serva ad integrarlo per ogni effetto di ragione.

b) Zu diesem Zwecke ist von der erwähnten Autorität ein Individuum, möglichst von dem in loco stationirten Militär beizugeben, welches vereint mit dem Detachement dafür Sorge tragen wird, daß der beabsichtigte Erfolg erzielt werde.

c) Ogni Comandante come sopra dovrà sodisfare a pronti contanti le spese che per ciò incontrasse negli Stati dell' altra Parte. Ove per caso eccezionale il pronto pagamento non potesse aver luogo, i boni che esso rilascierà alle Autorità locali verranno alle medesime, immediatamente e senza bisogno di qualsivoglia interposizione, soddisfatti dal Comandante il Corpo più vicino alla frontiera, da cui è partito il distaccamento che l'ha oltrepassata.

c) Jeder dieser Commandanten muß bar jene Unkosten berichtigen, welche er hierwegen in den Staaten des anderen Theiles verursachen würde.

Wenn aber in einem Ausnahmsfalle die bare Bezahlung nicht stattfinden könnte, so werden die Bons, welche derselbe den Localbehörden ausstellen wird, von dem Commandanten des der Gränze zunächst stehenden Corps, von welchem das Detachement abgeschickt worden ist, an jene Behörden unmittelbar, und ohne daß dießfalls weitere Verwendung nothwendig sei, berichtiget werden.

5. Il cambio delle Ratifiche avrà luogo in Modena nello spazio di trenta giorni o più presto se potrà farsi.

5. Die Auswechslung der Ratificationen wird zu Modena im Zeitraume von 30 Tagen, oder wo möglich noch früher stattfinden.

Fatto a Modena questo giorno ventitrè 23 Giugno mille ottocento cinquantasei.

So geschlossen zu Modena vom 23. Juni 1856.

(L. S.) **E. Lebzeltern** m. p.
(L. S.) **G. Forni** m. p.

(L. S.) **E. Lebzeltern** m. p.
(L. S.) **J. Forni** m. p.

Nos visis et perpensis hujus conventionis articulis illos omnes gratos acceptosque habere hisce declaramus et fideliter executioni mandaturos esse verbo Nostro Caesareo-Regio spondemus. In quorum fidem majusque robur praesentes

b) Tym końcem władza rzeczona przydzieli indywiduum, o ile możności z wojska w miejscu ustacyonowanego, które spólnie z wydziałem staranie mieć będzie o to, ażeby skutek zamierzony osiągniętym był.

c) Każdy z tych komendantów gotówką opędzić winien wszelkie koszta, jakieby tym końcem spowodował w Państwach Strony drugiéj. Jeźliby w przypadku wyjątkowym nie mogła nastąpić zapłata gotówką, wówczas bony, które tenże wystawi władzom miejscowym, bezpośrednio spłacone będą tymże bez wszelkich dalszych w téj mierze kroków, przez komendanta korpusu najbliżéj granicy stojącego, ze strony którego wydział wysłanym był.

5. Zamiana ratyfikacyj nastąpi w Modenie w ciągu dni 30, lub jeżeli to być może pierwéj jeszcze.

Dan w Modenie dnia 23. Czerwca 1856 r.

(L. S.) **E. Lebzeltern** m. p.
(L. S.) **J. Forni** m. p.

Nos visis et perpensis hujus conventionis articulis illos omnes gratos acceptosque habere hisce declaramus et fideliter executioni mandaturos esse verbo Nostro Caesareo-Regio spondemus. In quorum fidem majusque robur praesentes

ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo-Regio adpresso firmari jussimus.

Dabantur in Imperiali urbe Nostra Vienna, die 12. Julii anno 1856, Regnorum Nostrorum octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Comes a Buol-Schauenstein m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes Vesque de Püttlingen m. p.
Consiliarius aulicus ac ministerialis.

ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo-Regio adpresso firmari jussimus.

Dabantur in Imperiali urbe Nostra Vienna, die 12. Julii anno 1856, Regnorum Nostrorum octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Comes a Buol-Schauenstein m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes Vesque de Püttlingen m. p.
Consiliarius aulicus ac ministerialis.